

Glossa

Jo soc el camí (Jn 14,6)

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'itinerari quaresmal que ens duu a la Pasqua és eminentment cristològic, perquè no té cap altre objectiu que «entrar cada vegada més plenament en el misteri del Crist Salvador» (Francesc, Missatge per a la Quaresma). La Quaresma és un temps de gràcia que el Senyor ens concedeix per a reviure el que hem rebut, per mitjà de la fe i del baptisme, com a do: la vida nova de fills de Déu. Tots necessiten ocasions per a fer una aturada en el nostre camí, per a reflexionar humilment a fi de veure on som, d'on venim i cap on caminem. Això tan senzill és el que fem normalment en el camí de la nostra vida i especialment quan anem d'excursió per la muntanya. És molt important la meta, però també el camí, sense oblidar la raó de la nostra caminada.

Mirem a Crist per a no perdre'ns en la munió de camins que se'ns proposen de fressar seguint les ideologies i modes dominants

Hi ha un aspecte clau de l'existència cristiana: som deixebles de Crist. Ell va al davant i nosaltres seguim les seves petjades. *Tinguem la mirada fixa en Jesús, el qui ens ha de guiar pel camí de la fe i el qui la porta a la plenitud* (Hb 12,2), recordava l'autor d'aquesta carta a aquells cristians hebreus que havien perdut l'embranchida dels inicis de l'itinerari de la fe. Però, certament, tots necessitem tenir més i més fixa la mirada en Crist, que ens va al davant, per a no perdre'ns en la munió de camins que se'ns proposen de fressar seguint les ideologies i modes dominants, sobretot aquelles que ens aparten de la creu de nostre Senyor Jesucrist. Encara que sigui ample el camí de l'acomodament a la cultura majoritària, fent concessions que ens prenen del cor

l'arrel del seguiment de Crist, que ens diu: *Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi* (Lc 9,23), nosaltres, si volem ser autèntics deixebles de Jesús, hem de recórrer, amb alegria i esperança, el camí estret que duu a la vida; repetim-ho: el del seguiment de Crist.

No hi ha cap altre camí que dugui a la vida i al bé. Jesucrist mateix va dir als seus deixebles: *Jo soc el camí*. Sant Agustí, comentant aquestes paraules de Jesús segons l'evangeli de sant Joan, expressava un contingut d'esperança. Per a ell, Jesús, dient que ell és el camí, no afirma solament que l'hem de recórrer seguint les seves petjades, sinó que el Fill de Déu, fent-se home com nosaltres, en la seva encarnació, ha fet possible que el puguem recórrer. Ell és la font de la gràcia que ens concedeix de seguir-lo fidelment. Tot és do, tot és gràcia. Aquesta és la gran descoberta del camí de la Quaresma: amb Jesús ho tenim tot, sense ell no som res. Tinguem-ho, doncs, ben clar: Jesús és el camí.

